

درس یازدهم: یاران عاشق

ذ یاران عاشق حکایت کنیم

۱. بیا عاشقی را رعایت کنیم

قلمرو زبانی: عاشقی: راه و رسم عاشقی / یاران عاشق: رزمندگان، شهدا / بیت: سه جمله / عاشقی و حکایت: نقش مفعول.

قلمرو ادبی: عاشقی: مجاز از راه و روش عاشقی / رعایت کردن عاشقی: کنایه از نگهداری از عشق و رزی / واج آرایی صوت «ا» / عاشق و عاشقی: جناس ناقص افزایشی.

قلمرو فکری: بیا تا برای احترام به عشق و عاشقی، از یاران عاشق (شهدا) داستان‌هایی را روایت کنیم.

سفر بر مدار خطر کرد ها ند

۲. از آنها که خونین سفر کرد ها ند

قلمرو زبانی: آنها: منظور شهدا و رزمندگان / مدار: مسیری معمولاً دایره‌ای شکل که در آن چیزی به دور چیز دیگر می‌چرخد؛ مسیر / بیت: سه جمله

قلمرو ادبی: مصراع اول: کنایه از شهادت / مصراع دوم: کنایه از پذیرفتن خطرات و گذشتن از جان و مال / مدار خطر: اضافه استعاری / سفر: تکرار

قلمرو فکری: از آن شهیدانی که سفر خونین داشته‌اند و در جاده‌ای دشوار و پُر خطر سفر کرده‌اند، حکایت کنیم.

دمید از گلوی سحرزادشان

۳. از آنها که خورشید فریادشان

قلمرو زبانی: آنها: منظور شهدا و رزمندگان / دمید: طلوع کرد / سحرزاد: زایدۀ سحر / بیت: دو جمله / «شان» در دو مصراع: نقش مضاف‌الیه.

قلمرو ادبی: خورشید فریاد: اضافه تشییه / گلوی سحرزاد: استعاره مکنیه و تشخیص و کنایه از سخنان آگاهی‌بخش / گلو: مجاز از دهان /

سحرزاد: کنایه از حیات‌بخش و نورانی / سحر: نماد بیداری و آگاهی / فریاد از گلو دمیدن: کنایه از فریاد و اعتراض / دمید: ایهام: ۱. طلوع کرد ۲. فوت کرد.

قلمرو فکری: از آن یارانی حکایت کنیم که فریادشان مانند خورشید از گلوی آگاهی‌بخش بیرون می‌آمد و امید‌بخش بود.

دف عشق با دست خون می‌زنند

۴. چه جانانه چرخ جنون می‌زنند

قلمرو زبانی: جانانه: از دل و جان / چرخ جنون: رقص دیوانگی / با دست خون: با دست خون آلود / دف: نوعی ساز / بیت: دو جمله.

قلمرو ادبی: جانانه: ایهام تناسب: ۱. از دل و جان (۷) ۲. معشوق و محبوب (X) که با عشق تناسب دارد / چرخ جنون زدن: کنایه از رقصیدن /

دف عشق: اضافه تشییه / دف زدن: کنایه از شادی کردن / کل بیت: تلمیح به سماع (رقص) صوفیان / مصراع دوم: کنایه از عاشقانه جان دادن /

واج آرایی «ن» لاست خون: اضافه استعاری و تشخیص / خون: مجاز از شهادت / چرخ جنون - با دست خون آلود دف زدن: تناقض (پارادوکس).

قلمرو فکری: آن‌ها از دل و جان به دنبال عاشقی می‌گشتند و این عشق را با شهادت خود دنبال می‌کردند.

چنین نغمۀ عشق سر می‌کنند

۵. به رقصی که بی پا و سر می‌کنند

قلمرو زبانی: نغمه: آواز خوش، سرود / سر می‌کنند در مصراع دوم: می سُرایند / بیت: دو جمله / نغمه: نقش مفعول / عشق: نقش مضاف‌الیه.

قلمرو ادبی: بی پا و سر رقصیدن: تناقض (پارادوکس) و کنایه از شهادت / نغمۀ عشق: اضافه تشییه / بی پا و سر بودن: کنایه از تگه‌تگه بودن /

رقص و نغمه - پا و سر: مراعات نظری (تناسب) / سر می‌کنند: کنایه از سرودن و خواندن.

قلمرو فکری: آنان با پیکری بدون پا و سر (تگه‌تگه) جان می‌دهند و سرود عشق را چنین زیبا و دلنشیں می‌خوانند.

بزن زخم انکار بر جان ما

۶. هلا منکر جان و جانان ما

قلمرو زبانی: هلا: آگاه باش / منکر: انکار کننده، ناباور / جانان: مانند جان، معشوق / انکار: باور نکردن، نپذیرفتن، نفی کردن / بیت: سه جمله

قلمرو ادبی: جان: مجاز از وجود / زخم انکار: اضافه تشییه / زخم زدن: کنایه از آسیب رساندن / زخم انکار زدن: کنایه از سرزنش کردن /

منکر و انکار: اشتقاق / جان: آرایه تکرار / واج آرایی «ن».

قلمرو فکری: ای کسی که ما و معشوق ما را انکار می‌کنی، باز هم ما را انکار کن؛ زیرا این کار تو برای ما التیام‌بخش است.

که بی زخم مردن، غم عاشق است

۷. بزن زخم، این مرهم عاشق است

قلمرو زبانی: مرهم: هر دارویی که روی زخم گذارند، التیام‌بخش / بی زخم مردن: مرگ معمولی و طبیعی / بیت: سه جمله / زخم: مفعول.

قلمرو ادبی: زخم: استعاره از سرزنش / زخم مانند مرهم: تشییه و تناقض / زخم زدن: کنایه از آسیب رساندن / زخم و مرهم: تضاد و تناسب.

قلمرو فکری: ای انکار کننده! باز هم ما را سرزنش کن؛ زیرا این زخم تو برای عاشق دوا است. بدون زخم مردن برای عاشق، عیب و ننگ است.

خموشی است هان، اوّین شرط عشق

۸. مگو سوخت جان من از فرط عشق

قلمرو زبانی: فرط: بسیاری / خموشی: سکوت / هان: آگاه باش / بیت: چهار جمله / جان: نقش نهاد / خموشی: نقش مسنند.

قلمرو ادبی: سوختن جان: کنایه از رنج بسیار و استعاره مکنیه / خموشی: کنایه از سکوت / جان و هان - فرط و شرط: جناس ناقص اختلافی.

قلمرو فکری: ای عاشق! از سختی عشق، ناله و اعتراض نکن! زیرا اولین شرط عشق، سکوت و رازداری است.

خموشند و فریادشان تا خداست

۹. بین لاله‌هایی که در باغ ماست

قلمرو زبانی: لاله: شهید / باغ: سرزمین / خموش: مخفف خاموش، ساکت / بیت: چهار جمله / باغ: نقش متمم / خموش و تا خدا: نقش مسنند.

قلمرو ادبی: لاله: استعاره و نماد شهید / باغ: استعاره از سرزمین و وطن / مصراج دوم: تنافض (پارادوکس) / لاله و باغ: تناسب / خاموشی لاله‌ها - فریاد لاله‌ها: تشخیص و استعاره / فریاد شهدا تا خدا بودن: اغراق و کنایه از بلند بودن فریاد.

قلمرو فکری: شهدای کشور ما را بین! ساکت‌اند و حرفی نمی‌زنند؛ ولی هدف و مکتب شان زندگاست و صدای فریادشان تا بی‌نهایت شنیده‌می‌شود.

که آلاه‌ها را حمایت کنیم

۱۰. بیا با گل لاله بیعت کنیم

قلمرو زبانی:*بیعت: پیمان، عهد، پیمان‌بستن برای فرمانبرداری واطاعت از کسی / آلاه: لاله سرخ، حقایق / بیت: سه جمله / بیعت: نقش مفعول

قلمرو ادبی: لاله و آلاه: استعاره و نماد شهید / بیعت با لاله: تشخیص و استعاره / لاله و آلاه: جناس ناقص افزایشی / گل و لاله و آلاه: تناسب.

قلمرو فکری: بیا تا با شهدا عهد بیندیم که از خون آن‌ها پاسداری و حمایت کنیم.

کارگاه متن پژوهی درس یازدهم

قلمرو زبانی:

۱) معادل معنایی واژه‌های مشخص شده را بنویسید.

✓ ← انکار گننده، ناباور	دشمن آینه باشد روی زرد	□ منکر آینه باشد چشم کور
✓ ← جای دور زدن و گردیدن	جز بر ارادت تو مسیر و مدار نیست	□ ای داور زمانه، ملوک زمانه را

۲) همان طور که می‌دانید، صفت بیانی، برای توضیح و وصف یک واژه به کار می‌رود. واژه‌ای که وصف می‌شود، **موصوف** نام دارد.

مثال: کتاب - خواندنی

صفت

موصوف

□ به پُر کاربردترین صفات‌های بیانی توجه کنید:

• مطلق: پاک، خوشحال، خطرناک

بن مضارع + نده: سازنده، درخشنده

بن مضارع + ا: گویا، کوشش

بن مضارع + ان: خندان، تابان

بن ماضی / بن مضارع + گار: آفریدگار، آموزگار

بن ماضی + ار: خریدار، خواستار

اسم / بن / صفت + گر: زرگر، توانگر، روشنگر

اسم / صفت + بن مضارع: خداشناس، راستگو

بن ماضی + ه (= ه): پروردۀ، شکسته

مفعولی:

لیاقت:

مصدر + ی: آشامیدنی، ستودنی

اسم + ی: آسمانی، نارنجی

اسم + ین: امروزین، آهین

اسم + یه: سیمینه، چرمینه

اسم + انی: روحانی، عقلانی

اسم + انه: کودکانه، سالانه

(*) سیمینه: منسوب به سیم، سیمین، اشیای ساخته شده از سیم یا نقره

(*) روحانی: منسوب به روح، معنوی، ملکوتی

نسی:

فعل	بن مضارع	صفت فاعلی	صفت لیاقت	صفت مفعولی
نوشت	نویس	نویسنده	نوشته	
خواندم	خوان	خواننده - خوانا	خواندنی	خوانده

قلمرو ادبی:

۱ از متن درس، برای هر یک از آرایه‌های ادبی زیر، نمونه‌ای مناسب بیابید و بنویسید.

تشییه: (✓ خورشید فریاد / دف عشق / نغمه عشق / زخم انکار)

متناقض‌نما: (✓ بی پا و سر رقصیدن / زخم، مرهم باشد / خموشند و فریادشان تا خداست)

۲ شعر «یاران عاشق» را از نظر قالب و مضمون، با شعر «زاغ و کبک» مقایسه کنید.

✓ هر دو شعر در قالب مثنوی سروده شده‌اند. مضمون «زاغ و کبک» تکوہش تقلید کورکورانه است؛ اما مضمون «یاران عاشق» بزرگداشت مقام شهیدان و عشق آنها به خداوند و جان‌فشنایشان در راه خداست.

قلمرو فکری:

۱ در بیت سوم، مقصود از یاران عاشق، چه کسانی است و به کدام ویژگی آنها اشاره شده است؟

✓ مقصود شهیدان عاشق ایثارگر است که فریادشان مانند خورشید روشنایی‌بخش و پاک و نویددهنده امید و پیروزی است.

۲ در بیت آخر، بر کدام یک از ارزش‌های انقلاب اسلامی تأکید شده است؟

✓ عهد و پیمان بستن با شهدا و حمایت از آرمان‌ها و راه شهیدان.

۳ نخست، مفهوم کلی بیت‌های زیر را بنویسید؛ سپس برای هر یک، بیتی متناسب از متن درس بیابید.

کان سوخته را جان شد و آواز نیامد
الف) ای مرغ سحر، عشق ز پروانه بیاموز

✓ مفهوم کلی: دعوت به صبر و سکوت در برابر سختی‌های راه عشق.

✓ بیت متناسب: مگو سوخت جان من از فرط عشق / خموشی است هان، اوّلین شرط عشق

که در جوشن عشقید، که از کرب و بلايد
ب) چه از تیر و چه از تیغ، شما روی نتاید

✓ مفهوم کلی: روی برنگرداندن از عشق و تحمل خطرات آن.

✓ بیت متناسب: هلا منکر جان و جانان ما / بزن زخم انکار بر جان ما

➡️ رباعی پایین صفحه ۹۶ ⬅️

ب) بت‌ها همه را شکسته بودند آنها

۱. از چنبر نفس، رسته بودند آنها

قلمرو زبانی: چنبر: حلقه و هر چیز حلقتاند؛ چنبر نفس: چنبر زدن مار نفس / رستن: رها شدن، نجات یافتن/بیت: دو جمله بلاغی/همه: بدل

قلمرو ادبی: چنبر نفس: اضافه تشییه / بت‌ها: استعاره از تعلقات نفسانی و دنیوی / شکستن بت: کنایه از مبارزه با نفس /

اشاره به داستان بت‌شکنی حضرت ابراهیم و پیامبر (ص): تلمیح / بت و شکستن: مراجعات نظیر (تناسب).

قلمرو فکری: آن‌ها از دنیای مادیات رها شده بودند و تعلقات دنیوی را از خود جدا کرده بودند.

هر چند که دست‌بسته بودند آنها

۲. پرواز شدند و پر گشودند به عرش

قلمرو زبانی: عرش: آسمان، تخت، سریر / بیت: سه جمله / پرواز و دست‌بسته: نقش مسند.

قلمرو ادبی: پرواز: مجاز از پرنده / پر گشودن: کنایه از پرواز کردن / پرواز با دست‌بسته: تنافق (پارادوکس)/پرواز و پر: مراجعات نظیر(تناسب) /

ashare به داستان شهادت غواصان دست‌بسته: تلمیح / غواصان مانند پرنده: تشییه / واج آرایی (د، ش) / پر و هر: جناس ناقص اختلافی.

قلمرو فکری: آنها کسانی بودند که با وجود اینکه دستشان بسته بود، ولی پرواز کردند و به آسمان پر گشودند. (شهید شدند)

شعر خوانی: صبح بی تو

۱. صبح بی تو رنگ بعد از ظهر یک آدینه دارد

قلمرو زبانی: تو: منظور امام زمان (عج) / آدینه: روز جمعه، آخرین روز هفته / کینه: دشمنی، نفرت / بیت: دو جمله / رنگ و حالت: نقش مفعول
قلمرو ادبی: صبح بی تو مانند بعد از ظهر آدینه: تشییه / صبح و بعد از ظهر: مراعات نظر (تناسب) / رنگ داشتن: کنایه از شبیه بودن / مهربانی حالت کینه داشته باشد: تشخیص و استعاره.

قلمرو فکری: صبح بدون تو، مانند بعد از ظهر جمدها غم آلود و ملال آور است. بی تو حتی مهربانی هم، رنگ نفرت و کینه دارد.

۲. بی تو می گویند تعطیل است کار عشقباری

قلمرو زبانی: عشقباری: عاشقی / آدینه: روز جمعه، آخرین روز هفته / بیت: سه جمله / کار و عشق: نقش نهاد / تعطیل: نقش مستند.

قلمرو ادبی: عشق از چیزی خبر داشته باشد: تشخیص و استعاره / شبه و آدینه - تعطیل و آدینه: مراعات نظر (تناسب) / شبه و آدینه: تضاد.

قلمرو فکری: می گویند: بدون تو، عشق و عاشقی تعطیل است؛ اما عشق به تاریخ و روزهای تقویم، کاری ندارد.

۳. جغد بر ویرانه می خواند به انکار تو اما

قلمرو زبانی: انکار: باور نکردن، نپذیرفتن، نفی کردن / گنجینه: گنج، مال بسیار / بیت: دو جمله / ویرانهها: نقش مضافق‌الیه / گنجینه: نقش متمم

قلمرو ادبی: تلمیح به اعتقاد گذشتگان که می‌پنداشتند جغد در خرابه‌هایی که گنج پنهان دارد، زندگی می‌کند / جغد به انکار بخواند: تشخیص و استعاره / جغد و ویرانه و خاک و گنجینه: مراعات نظر (تناسب) / بوی چیزی را داشتن: کنایه از نشان آن چیز را داشتن.

قلمرو فکری: انکار کنندگان در سرزمین‌های کفر، وجود تو را انکار می‌کنند؛ اما در آن کشورها نیز می‌توان نشانه ظهور را دید.

۴. خواستم از رنجش دوری بگویم، یادم آمد

قلمرو زبانی: رنجش: دلتگی / خویشاوندی: نزدیکی، قرابت / دیرینه: قدیمی / بیت: چهل جمله / خویشاوندی: نقش مفعول / دیرینه: نقش صفت

قلمرو ادبی: عشق با آزار خویشاوندی داشته باشد: تشخیص و استعاره / رنجش و آزار: مراعات نظر (تناسب) / واچ آرایی (م، د).

قلمرو فکری: می خواستم از دوری تو اظهار دلتگی و ناراحتی بکنم؛ اما یادم آمد که رنج و عشق، با هم رابطه عمیق و قدیمی دارند.

۵. در هوای عاشقان پر می کشد با بی قراری

قلمرو زبانی: کبوتر چاهی: نوعی کبوتر که معمولاً در اماکن مقدس زندگی می‌کند / بیت: دو جمله.

قلمرو ادبی: کبوتر چاهی زخمی: استعاره از دل‌های منتظران حضرت مهدی (عج) / زخم و سینه - پر و کبوتر: تناسب / سینه: مجاز از قلب.

قلمرو فکری: عاشقان و مؤمنان در آرزوی ظهورت، با بی قراری و اضطراب تو را می‌جویند.

۶. ناگهان قفل بزرگ تیرگی را می گشاید

قلمرو زبانی: بیت: دو جمله به شیوه عادی / قفل و کلید: نقش مفعول / بزرگ: نقش صفت / شهر: نقش مضافق‌الیه.

قلمرو ادبی: قفل تیرگی: اضافه تشییه (استعاری) و استعاره از ظلم و ستم / شهر پر آینه: استعاره از جامعه‌آرمانی شاعر / قفل و کلید: مراعات نظر

قلمرو فکری: آن کسی که حاکم کشور عدل و عدالت است، ناگهان روزی ظلم و ستم را کنار می‌زند و ما را نجات می‌دهد.

درک و دریافت

۱ در خوانش این سروده، به چه نکاتی باید توجه کنیم؟

✓ باید به لحن شعر، مکث و درنگ واژه‌ها و عبارات توجه داشته باشیم تا مفهوم بیت‌ها را بهتر درک کنیم.

۲ «انتظار موعود» یکی از مایه‌های ادبیات انقلاب اسلامی است؛ بر این مبنای، متن شعر خوانی را بررسی کنید.

✓ در بیتهای این سروده، اعتقاد مسلمانان درباره آمدن امام زمان (عج) به عنوان یک اتفاق قطعی مطرح شده است

که همگی به آن امید دارند و حتی نشانه‌های ظهور در سرزمین‌های غیر مسلمان نیز وجود دارد. انتظاری که با

آمدن حضرت مهدی (عج) پایان می‌یابد و ظلم و ستم بر چیزده می‌شود و بساط عدل و عدالت گسترش می‌یابد.